

vores EU-modstand ikke har flertal i Folketinget. Så siger vi, at når det skal være, kan vi så ikke prøve at få en lille smule sund fornuft arbejdsmarkedsmæssigt ind i de tåbeligheder, der begås. Det er det, vi forsøger på, nemlig at afbøde folketingsflertallets utrolige tåbeligheder.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg kan forstå på hr. Jesper Langballe, at Dansk Folkeparti havde lidt problemer med den skøns-mæssige konfiskation. Vi har jo set gentagne gange, at anklagemyndigheden har prøvet at rejse spørgsmålet om krav om konfiskation. Vi ved, at de mennesker, der har udført arbejdet, altså dem, der har arbejdet illegalt, jo er væk på det tidspunkt, hvor sagen skal prøves ved domstolene.

Derfor kan det være svært, fordi en arbejdsgiver selvfølgelig benægter, at det er udført. Men man kan samtidig se sort på hvidt – det kan vi se i flere af sagerne og i de domme, der er faldet – at den pågældende lade eller pågældende bygning er opført, bare for at tage nogle eksempler.

Finder man ikke i Dansk Folkeparti, at det er rimeligt, at man laver en skøns-mæssig vurdering af, hvad der egentlig er tjent set i forhold til, hvad der er udbetalt til arbejdskraft, og så siger, at her er der en skøns-mæssig fortjeneste i forhold til, hvad det ville have kostet, hvis normale overenskomster herhjemme? Ville det ikke være meget rimeligt? Synes man ikke i Dansk Folkeparti, at det er meget godt på den måde at lægge skøns-mæssigheden ind?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Mit svar er: Jo, det synes vi. Det er klart, at der ligger en retssikkerhedsmæssig risiko ved det, men o.k., der, hvor man kan skønne, at folk tjener mere ved en ulovlighed, end de betaler i bøder, kan den skøns-mæssige konfiskation være på sin plads.

Men det var egentlig noget andet, jeg sagde i min ordførertale. Det var ikke så meget den skøns-mæssige konfiskation som det, at man så fjører til, at hvis ikke man kan foretage den skøns-mæssige konfiskation, fordi der ikke er noget grundlag for at skønne, så giver vi dem et ordentligt pulver med forhøjede bøder. Der mener jeg virkelig, at man så er helt ude i vilkårligheden: Når man er i bevisnød, får folk bøder, fordi man er i bevisnød.

Det er næsten som i »Alice i Eventyrland«, hvor der er en dronning, som hver gang hun kludrer i det, og det gør hun hele tiden, finder en eller anden at pege på og siger: Af med hovedet! Så er det, at jeg spørger mig selv: Hvorfor laver Socialdemokratiet sådan noget? Det skulle vel ikke være, fordi der er en gnavende orm og en dårlig samvittighed over, at problemerne er selvforskyldte?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg tror, at der foreligger en misforståelse, og lad os få den opklaret under udvalgsarbejdet. Lovgivningen ser faktisk sådan ud i dag, at såfremt man ikke kan foretage konfiskation, skal det afspejle sig i bødestørrelsen. Det er gældende lovgivning. Vi mener stadig væk, at det er rigtigt for selve den forseelse, hvor der er brugt illegal arbejdskraft, at have en sanktion enten i form af bøde eller frihedsstraf. Det er sanktionen for det at beskæftige illegal arbejdskraft.

Men derudover mener vi altså også, at det er såre naturligt og rimeligt, at man ikke skal kunne tjene på, at man rent faktisk har gjort noget, der var ulovligt. Så man kan sige, at det jo er to alen ud af et stykke, men at det er to forskellige ting. Er man ikke enig i det i Dansk Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jo, men jeg har jo sagt, at det princip er vi enige om. Folk skal ikke kunne tjene på ulovligheder. Men det er bare så besynderligt formuleret, at jeg glæder mig til at se høringssvaret fra Advokatrådet og Dommerforeningen – så vidt jeg husker, har de fået det tilsendt – og hvad de vil sige til, at man, når man ikke kan konfiskere, fordi der ikke er noget grundlag at skønne på, simpelt hen forhøjer bøderne. Ud fra hvilket skøn forhøjer man bøderne? Det betyder jo simpelt hen, at der ingen bevisligheder er.

Kl. 18.15

Må jeg så føje til: Det er egentlig ikke, fordi jeg vil gøre noget særlig stort nummer ud af det, for sådan noget er vel, som integrationsministeren sagde, tekniske knaster, som man kan file væk. Det er bare, fordi jeg ikke kunne lade være med at stille det drilagtige spørgsmål: Jamen hvad skyldes det? Det er jo ikke typisk for Socialdemokratiet bare sådan at sige af med hovedet, fordi man ikke kan bevise noget.

Så det er jo altså mistanken om, og det var det, der var det væsentlige for mig, at det er en